Eiropas Parlaments
2024-2029

Reģionālās attīstības komiteja

2026/2027(INI)

23.6.2026

ZIŅOJUMA PROJEKTS

"Kohēzijas politika – ES programmas pilsētām īstenošanas dzinējspēks"
(2026/2027(INI))

Reģionālās attīstības komiteja

Referents: *Denis Nesci*

SATURA RĀDĪTĀJS

Lpp.

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS 3

PASKAIDROJUMS 8

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

“Kohēzijas politika – ES programmas pilsētām īstenošanas dzinējspēks”
(2026/2027(INI))

Eiropas Parlaments,

– ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 14., 174., 175., 177. un 349. pantu,

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2021. gada 12. februāra Regulu (ES) 2021/241, ar ko izveido Atveseļošanas un noturības mehānismu,

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2021. gada 24. jūnija Regulu (ES) 2021/1060, ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu Plus, Kohēzijas fondu, Taisnīgas pārkārtošanās fondu un Eiropas Jūrlietu, zvejniecības un akvakultūras fondu un finanšu noteikumus attiecībā uz tiem un uz Patvēruma, migrācijas un integrācijas fondu, Iekšējās drošības fondu un Finansiāla atbalsta instrumentu robežu pārvaldībai un vīzu politikai (Kopīgo noteikumu regula),

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2021. gada 24. jūnija Regulu (ES) 2021/1058 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu un Kohēzijas fondu,

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2021. gada 24. jūnija Regulu (ES) 2021/1059 par īpašiem noteikumiem attiecībā uz Eiropas teritoriālās sadarbības mērķi (*Interreg*), kas saņem atbalstu no Eiropas Reģionālās attīstības fonda un ārējās finansēšanas instrumentiem,

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2021. gada 24. jūnija Regulu (ES) 2021/1056, ar ko izveido Taisnīgas pārkārtošanās fondu,

– ņemot vērā 2002. gadā izveidoto programmu URBACT ilgtspējīgai pilsētu sadarbībai,

– ņemot vērā “Jauno Leipcigas hartu: pilsētu pārmaiņu radīšanas potenciāls kopējam labumam”, kas pieņemta neformālajā ministru sanāksmē par pilsētu jautājumiem 2020. gada 30. novembrī,

– ņemot vērā “Teritoriālās attīstības programmu 2030. gadam “Nākotne visām vietām””, kuru pieņēma par telpisko plānošanu, teritoriālo attīstību un/vai teritoriālo kohēziju atbildīgo ministru neformālajā sanāksmē 2020. gada 1. decembrī,

– ņemot vērā 2021. gada 26. novembra Ļubļanas nolīgumu, kas pastiprina 2016. gada 30. maijā Amsterdamā pieņemto ES pilsētprogrammu,

– ņemot vērā Komisijas 2021. gada 15. septembra paziņojumu “Jaunais Eiropas “*Bauhaus*”: pievilcība, ilgtspēja, kopība” (COM(2021)0573),

– ņemot vērā Komisijas 2026. gada 3. decembra paziņojumu “ES programma pilsētām:

izaugsmes un labklājības veicināšana” (COM(2025)0739),

– ņemot vērā Komisijas 2026. gada 16. decembra paziņojumu “Eiropas cenas ziņā pieejamu mājokļu plāns” (COM(2025)1025),

– ņemot vērā 2015. gada 9. septembra rezolūciju par ES rīcībpolitiku urbāno dimensiju (2014/2213(INI))[1],

– ņemot vērā 2018. gada 3. jūlija rezolūciju par pilsētu lomu Savienības iestāžu sistēmā (2017/2037(INI)),

– ņemot vērā 2021. gada 20. maija rezolūciju par ES reģionos vērojamo demogrāfisko tendenču apvēršanu pretējā virzienā, izmantojot kohēzijas politikas instrumentus (2020/2039(INI)),

– ņemot vērā 2022. gada 15. februāra rezolūciju par problēmām pilsētu teritorijās laikā pēc Covid-19 pandēmijas (2021/2075(INI)),

– ņemot vērā 2022. gada 14. septembra rezolūciju par jauno Eiropas “*Bauhaus*” (2021/2255(INI)),

– ņemot vērā 2023. gada 9. maija rezolūciju par jauno ES pilsētu mobilitātes satvaru (2022/2023(INI)),

– ņemot vērā 2025. gada 8. maija rezolūciju par devīto ziņojumu par ekonomisko un sociālo kohēziju (2024/2107(INI)),

– ņemot vērā 2025. gada 10. septembra rezolūciju par kohēzijas politikas investīciju lomu pašreizējās mājokļu krīzes novēršanā (2024/2120(INI)),

– ņemot vērā 2026. gada 10. marta rezolūciju par mājokļu krīzi Eiropas Savienībā: piedāvātie risinājumi, kuri nodrošina pienācīgus, ilgtspējīgus un cenu ziņā pieņemamus mājokļus (2025/2070(INI)),

– ņemot vērā Komisijas 2025. gada 16. jūlija priekšlikumu Padomes regulai, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2028.–2034. gadam (COM(2025)0571),

– ņemot vērā 2026. gada 28. aprīļa rezolūciju par priekšlikumu Padomes regulai, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2028.–2034. gadam (COM(2025)0571 – C10-0000/2025 – 2025/0571R(APP)),

– ņemot vērā Reģionu komitejas 2025. gada ziņojumu par stāvokli reģionos un pilsētās,

– ņemot vērā Reģionu komitejas 2026. gada … atzinumu,

– ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2026. gada … atzinumu,

[1] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/LV/TXT/PDF/?uri=CELEX:52015IP0307.

– ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,

– ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas ziņojumu (A10-0000/2026),

A. tā kā aptuveni trīs ceturtdaļas ES iedzīvotāju ir pilsētu un citu urbāno teritoriju iedzīvotāji;

B. tā kā pilsētām ir nozīmīga loma Eiropas ekonomiskā un sociālā dzīvīguma panākšanā un to ilgtspējīgu attīstību virza galvenie ES instrumenti, piemēram, Eiropas Reģionālās attīstības fonds (ERAF) un ES pilsētprogramma;

C. tā kā pilsētu teritorijas apgrūtina jaunas problēmas, tostarp tās, ko rada iedzīvotāju pieplūdums pilsētās un mājokļu cenu pieaugums;

D. tā kā ES kohēzijas politikai būtu jāveicina piekļūstams un cenas ziņā pieņemams mājokļu tirgus visiem ES iedzīvotājiem, jo īpaši ģimenēm un jauniešiem;

E. tā kā ES programmā pilsētām ir izklāstīts Eiropas Savienības redzējums, politika un darbību kopums, kas attiecas uz visu lielumu pilsētām;

F. tā kā Eiropas pilsētiniciatīvai ir izšķiroša nozīme pilsētu atbildīguma veicināšanā, sniedzot finansiālu atbalstu, veicinot inovāciju un stiprinot spēju attīstīt pilsētas visā Eiropas Savienībā;

G. tā kā programmas panākumi ir atkarīgi no pilsētu būtiskas iesaistes politikas veidošanas procesā, izmantojot vietējiem apstākļiem pielāgotu pieeju un efektīvu daudzlīmeņu pārvaldību saskaņā ar partnerības principu;

H. tā kā administratīvās spējas stiprināšana nozīmē vienkāršotas administratīvās procedūras, mērķtiecīgu tehnisko palīdzību un spēju veidošanas mehānismus, kas pielāgoti visu lielumu pilsētām;

I. tā kā priekšlikumā par valstu un reģionu partnerības (VRP) plāniem nav pienācīgi atzīta pilsētu stratēģiskā loma;

Pilsētas kā Savienības darbību būtiskas dalībnieces un kohēzijas politikas pīlārs

1. atzinīgi vērtē Eiropas Komisijas paziņojumu "ES programma pilsētām: izaugsmes un labklājības veicināšana", kurā izklāstīts visaptverošs satvars pilsētu attīstībai Eiropas Savienībā;

2. vērš uzmanību uz rezultātiem, kas sasniegti laika gaitā, sākot ar Amsterdamas paktu un beidzot ar Teritoriālās attīstības programmu 2030. gadam;

3. uzsver, ka pilsētas ir Eiropas galveno problēmu risināšanas avangardā un tāpēc tām jābūt ne tikai īstenošanas partnerēm, bet arī Eiropas politikas veidošanas procesa dalībniecēm;

4. atzinīgi vērtē kohēzijas politikas vidusposma pārskatīšanu, kas ir ļāvusi efektīvi pārdalīt resursus jaunām prioritātēm; atzinīgi vērtē arī iniciatīvas, kas saistītas ar palikšanas tiesību principu, salām, piekrastes reģioniem un tālākajiem reģioniem;

5. atzīst, ka pilsētas ir ekonomikas izaugsmes, inovācijas, kultūras, izglītības un Eiropas konkurētspējas virzītājspēki, kā arī talantu, investīciju un saimnieciskās darbības piesaistes centri;

6. uzsver, ka sociālā un teritoriālā kohēzija ir būtisks pilsētu ilgtspējīgas attīstības elements;

7. uzsver pilsētu lomu drošības uzlabošanā;

8. atzīst, ka mājokļu krīze ir viena no galvenajām politiskajām prioritātēm; uzsver vietējo pašvaldību centrālo lomu efektīvu mājokļu stratēģiju izstrādē un atzinīgi vērtē gaidāmo Eiropas cenas ziņā pieejamu mājokļu plānu;

9. pasvītro, cik svarīgs ir palikšanas tiesību princips, ko saprot kā cilvēku tiesības izvēlēties dzīvot, strādāt un veidot savu nākotni teritorijās, kuras viņi dēvē par mājām;

10. uzsver pilsētu lomu kvalitatīvu pamatpakalpojumu, tostarp transporta, izglītības, veselības aprūpes un ar nodarbinātību saistītu pakalpojumu, sniegšanā; aicina veicināt investīcijas ilgtspējīgā mobilitātē, sabiedriskā transporta sistēmās un sabiedrisko vietu drošībā, īpašu uzmanību pievēršot sievietēm un neaizsargātām grupām;

11. atzīst sporta kā veselības, labsajūtas un sociālās iekļaušanas veicināšanas instrumenta nozīmi;

12. uzsver inovācijas, digitalizācijas un MI potenciālu pilsētplānošanas, energoefektivitātes, gaisa kvalitātes, mobilitātes, sabiedrisko pakalpojumu, tostarp veselības aprūpes pakalpojumu, uzlabošanā;

13. atgādina, ka ir jāatbalsta pētniecība un inovatīvu risinājumu izstrāde dabas katastrofu novēršanai un pārvaldībai;

Turpmākie uzdevumi: ES programma, kas atbilst pilsētu vajadzībām

14. konstatē, ka ES programmas pilsētām panākumi ir atkarīgi no pilsētu lomas visos lēmumu pieņemšanas procesa posmos; aicina Komisiju un dalībvalstis stiprināt partnerības principu un daudzlīmeņu pārvaldību, nodrošinot vietējo un reģionālo pašvaldību strukturētu lomu Eiropas politikas veidošanā, plānošanā un īstenošanā;

15. uzsver, ka ir jāstiprina pilsētu administratīvās spējas un jāvienkāršo piekļuve Eiropas finansējumam;

16. aicina Komisiju izstrādāt pilsētu jauno platformu kā patiesu Eiropas vienas pieturas aģentūru, kas apkopotu informāciju par pieejamo finansējumu, tehnisko palīdzību, projektēšanas atbalstu un paraugprakses apmaiņu, lai projektu idejas pārvērstu konkrētās investīcijās;

17. pasvītro, ka nākamajā daudzgadu finanšu shēmā (DFS) ir jānodrošina pietiekami resursi ilgtspējīgai pilsētu attīstībai; aicina dalībvalstis rīkoties vērienīgāk, kad tās piešķir pilsētām resursus saskaņā ar turpmākajiem valstu un reģionu partnerības plāniem un ES mehānismu, atgādinot, ka 2021.–2027. gada periodā tika norādīts minimālais slieksnis

8 % apmērā no ERAF līdzekļiem, kas jāpiešķir šim mērķim;

18. uzsver Eiropas pilsētiniciatīvas un URBACT programmas būtisko nozīmi inovācijas, eksperimentu, administratīvo spēju veidošanas un paraugprakses apmaiņas starp pilsētām atbalstīšanā;

19. uzsver, ka atbalsts pilsētām ir jānodrošina ne tikai ar kohēzijas politiku, bet arī ar citiem Savienības instrumentiem, tostarp Eiropas Konkurētspējas fondu, pamatprogrammu "Apvārsnis Eiropa", *Erasmus+* un *AgoraEU*; turklāt mudina izmantot publiskā un privātā sektora partnerības, lai mobilizētu papildu investīcijas;

20. uzsver integrēto teritoriālo investīciju (ITI) vērtību;

21. aicina īpašu uzmanību pievērst mazām un vidējām pilsētām, salu pilsētām, piekrastes pilsētām un iekšzemes teritorijām, atzīstot to specifiskās demogrāfiskās, ekonomiskās un teritoriālās problēmas un nodrošinot tām pienācīgu piekļuvi Eiropas finansējumam un attīstības iespējām;

22. uzdod priekšsēdētājai šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.

PASKAIDROJUMS

Šā ziņojuma pamatā ir apzināšanās, ka pilsētas un pilsētu teritorijas mūsdienās ir Eiropas Savienības ekonomiskais, sociālais un produktīvais kodols. Aptuveni trīs ceturtdaļas eiropiešu dzīvo pilsētu teritorijās, un pilsētās ir koncentrētas galvenās problēmas, ar kurām saskaras Eiropa: piekļuve mājokļiem, ekonomikas konkurētspēja, enerģētikas spiediens, sociālā iekļaušana, drošība, mobilitāte, noturība un digitālā pārkārtošanās. Tajā pašā laikā pilsētas ir arī vietas, kur lielākā daļa Eiropas politikas pasākumu tiek īstenoti praksē un kur var rasties inovatīvi risinājumi, kurus var atkārtot visā Savienībā.

Ziņojums atzinīgi novērtē Eiropas Komisijas iesniegto jauno ES programmu pilsētām, atzīstot tāda politikas satvara vērtību, kura mērķis ir stiprināt Eiropas politikas urbāno dimensiju. Tas jo īpaši atzīst kohēzijas politikai un ilgtspējīgai pilsētu attīstībai veltīto Eiropas instrumentu centrālo lomu, jo tie pēdējos gados ir palīdzējuši atbalstīt investīcijas, inovāciju un noturību pilsētu teritorijās.

Ziņojums izceļ svarīgos rezultātus, kas jau sasniegti ar Eiropas Komisijas ierosināto kohēzijas politikas vidusposma pārskatīšanu, kura ļāva dalībvalstīm ātri pielāgoties prioritātēm, kas radušās pēdējos gados. Konkrētāk, resursu pārdale stratēģiskām nozarēm, piemēram, cenas ziņā pieejamiem mājokļiem, enerģētikas pārkārtošanai, infrastruktūrai, ūdens resursu apsaimniekošanai, konkurētspējai un noturībai, ir ļāvusi stiprināt atbalstu Eiropas pilsētām un iedzīvotājiem, ņemot vērā krīžu pārklāšanos un jaunu ekonomisko un sociālo spiedienu.

Lai gan ziņojums atzinīgi novērtē Komisijas pieeju, tas arī uzsver nepieciešamību vēl vairāk stiprināt pilsētu lomu Eiropas pārvaldībā. Vietējās un reģionālās pašvaldības nevar uzskatīt par vienīgajām Eiropas politikas īstenotājām, bet tās ir jāatzīst par patiesām dalībniecēm politikas veidošanā. Pilsētas ir iedzīvotājiem vistuvākais pārvaldības līmenis un vieta, kur faktiski tiek veikta ievērojama daļa Eiropas investīciju.

Šā iemesla dēļ partnerības princips un daudzlīmeņu pārvaldība ir jāpiemēro konkrētāk un efektīvāk, nodrošinot pilsētu strukturētu un pastāvīgu iesaisti Eiropas lēmumu pieņemšanas procesos, tostarp saistībā ar turpmākajiem valstu un reģionu partnerības plāniem.

Ziņojums arī pauž bažas par to, ka pašreizējā priekšlikumā par valstu un reģionu partnerības plāniem nav pietiekami atzīta urbānā dimensija un nav paredzētas pienācīgas garantijas pilsētu iesaistei investīciju plānošanā un īstenošanā. Taču ir svarīgi, lai dalībvalstis nodrošinātu pilsētu iestāžu efektīvu iesaisti, lai Eiropas prioritātes varētu pielāgot konkrētām teritoriju vajadzībām, izmantojot patiesi konkrētai vietai pielāgotu pieeju.

Viens no galvenajiem ziņojuma aplūkotajiem tematiem ir mājokļu krīze, kas tagad ir viena no galvenajām sociālajām un ekonomiskajām ārkārtas situācijām Eiropas pilsētās. Pieaugošās grūtības piekļūt cenas ziņā pieejamiem mājokļiem saasina sociālo un teritoriālo nevienlīdzību, negatīvi ietekmējot darbaspēka mobilitāti, ekonomikas konkurētspēju un sociālo kohēziju. Šajā nolūkā ziņojums atzinīgi novērtē Komisijas izziņoto Eiropas plānu cenas ziņā pieejamiem mājokļiem un atbalsta nepieciešamību mobilizēt gan publiskās investīcijas, gan privāto kapitālu, tostarp izmantojot publiskā un privātā sektora partnerības un kohēzijas politikas instrumentus.

Šajā sakarā ziņojuma nolūks ir atgādināt, cik svarīgs ir palikšanas tiesību princips, ko nesen uzsvēra arī Eiropas Komisija un ko saprot kā pilsoņu tiesības turpināt dzīvot, strādāt un veidot savu nākotni teritorijās, kuras viņi dēvē par mājām.
Dzīvesvietas jautājums attiecas uz plašāku dimensiju, kas ietver pakalpojumu pieejamību, sociālo attiecību kvalitāti un iespēju cilvēkiem pilnībā piedalīties kopienas dzīvē.
Pieejamu mājokļu, kvalitatīvu pakalpojumu, ekonomisko iespēju un efektīvas infrastruktūras nodrošināšana ir būtiska ne tikai sociālās kohēzijas stiprināšanai, bet arī cīņai pret teritoriālo atstumtību, jauniešu sociālo atpalicību un depopulāciju.
Šie apstākļi ir būtisks priekšnoteikums, lai risinātu demogrāfiskās problēmas, ar kurām saskaras daudzas Eiropas pilsētas, atbalstītu jaunu ģimeņu veidošanu, palīdzētu jauniešiem palikt savos reģionos un palīdzētu radīt labvēlīgāku vidi dzimstībai un paaudžu maiņai.
Tāpēc starppersonu attiecību stiprināšana un kopienā balstīta sociālā labklājība ir jāintegrē pilsētu stratēģijās, un kopienā balstītas infrastruktūras plānošana un uzturēšana ir strukturāls, nevis pāri paliekošs elements. Pilsētām jābūt spējīgām nodrošināt ilgtspējīgus un pieejamus dzīves apstākļus, jo īpaši jauniešiem, ģimenēm un neaizsargātām grupām.

Ziņojums uzsver arī to, kā mājokļu jautājums ir jārisina, izmantojot integrētu pieeju, tostarp ne tikai ar jaunu mājokļu būvniecību, bet arī ar esošā ēku fonda modernizāciju, vienlaikus ievērojot teritoriālās īpatnības un Jaunā Eiropas "*Bauhaus*" principus. Pilsētām, ņemot vērā to tuvumu konkrētām iedzīvotāju vajadzībām, ir jāuzņemas galvenā loma šo stratēģiju izstrādē un īstenošanā.
Vienlaikus ziņojums uzsver, cik svarīgi ir nodrošināt kvalitatīvus būtiskus pilsētpakalpojumus, tostarp transportu, izglītību, veselības aprūpi, nodarbinātību un drošas sabiedriskās vietas. Pilsētas ir galvenie mobilitātes, ekonomikas produktivitātes un iespēju pieejamības centri, taču tām jāsaskaras ar pieaugošām problēmām, kas saistītas ar pilsētu pārslogotību, drošību un spiedienu uz publisko infrastruktūru. Šā iemesla dēļ ziņojums atbalsta mērķtiecīgas investīcijas ilgtspējīgā mobilitātē, multimodālos mezglos un efektīvās un piekļūstamās sabiedriskā transporta sistēmās.

Vēl viens būtisks elements ir pilsētu drošība – gan objektīvā, gan subjektīvā. Pilsētplānošanas un publiskās infrastruktūras kvalitāte var būtiski palīdzēt uzlabot iedzīvotāju drošību un pilsētu apdzīvojamību, tostarp nodrošinot piekļūstamas sabiedriskās vietas, pienācīgu apgaismojumu un drošu transportu, jo īpaši neaizsargātām personām un sievietēm, kuras bieži vien ir agresijas upuri. Droša pilsēta patiešām veicina sociālo kohēziju, demokrātisku līdzdalību un dzīves kvalitāti.

Ziņojums atzīst sporta kā veselības veicināšanas, sociālās iekļaušanas un jauniešu līdzdalības instrumenta nozīmi un uzsver, cik svarīgi ir nodrošināt piekļūstamu un kvalitatīvu sporta infrastruktūru visu lielumu pilsētās.

Tas piemin arī inovācijas, digitalizācijas un jauno tehnoloģiju nozīmi Eiropas pilsētu nākotnē. Mākslīgā intelekta un progresīvu digitālo rīku izmantošana var palīdzēt uzlabot pilsētplānošanu, energoefektivitāti, veselības aprūpes sniegšanu, satiksmes uzraudzību un pārvaldību, gaisa kvalitāti, kā arī sabiedrisko pakalpojumu pārvaldību, padarot pilsētas viedākas, ilgtspējīgākas un noturīgākas. Tajā pašā laikā ir ļoti svarīgi, lai mākslīgā intelekta izstrādē un izmantošanā tiktu saglabāta uz cilvēku vērsta pieeja, tehnoloģiskās inovācijas centrā izvirzot indivīdu, pilsoņu tiesības un dzīves kvalitātes uzlabošanu.

Ir arī būtiski atbalstīt progresīvu risinājumu pētniecību un izstrādi, lai novērstu un pārvaldītu

dabas katastrofas un ekstremālus klimatiskos apstākļus, kas arvien vairāk ietekmē Eiropas teritorijas. Investīcijas pilsētu noturībā un pilsētu pielāgošanās spējā ir stratēģiska prioritāte iedzīvotāju drošībai un teritoriālās attīstības ilgtspējai.

Vēl viens svarīgs aspekts ir pilsētu, jo īpaši mazo un vidējo pilsētu administratīvo spēju stiprināšana, jo tās bieži saskaras ar lielākām grūtībām piekļūt Eiropas finansējumam un izstrādāt intervences pasākumus. Tāpēc ziņojums uzsver nepieciešamību samazināt birokrātijas slogu, vienkāršot procedūras un uzlabot koordināciju starp Eiropas instrumentiem un programmām, izvairoties no sadrumstalotības un pārklāšanās. Šajā sakarā ir atzinīgi vērtēta ideja par pilsētām paredzētu Eiropas platformu. Šim instrumentam būtu jātop par patiesu un īstu pilsētu iestādēm paredzētu Eiropas vienas pieturas aģentūru, kas spēj vienotā piekļuves punktā apvienot visas pieejamās finansēšanas iespējas Eiropas līmenī, tehniskās palīdzības pakalpojumus, spēju veidošanas pasākumus un instrumentus paraugprakses apmaiņai. Mērķim vajadzētu būt atbalstīt vietējās pārvaldes iestādes visā projektu dzīves ciklā, atvieglojot ideju pārvēršanu konkrētā rīcībā iedzīvotāju labā. Īpaša uzmanība būtu jāpievērš mazām un vidējām pilsētām, salu pilsētām un lauku teritorijām, kuras saskaras ar papildu problēmām un kurām bieži vien ir ierobežotas administratīvās spējas un lielākas grūtības piekļūt Eiropas līdzekļiem.

Ziņojums arī atbalsta pilsētu attīstībai paredzēto Eiropas instrumentu, piemēram, Eiropas pilsētiniciatīvas un URBACT, stiprināšanu, atzīstot to vērtību inovācijas, spēju veidošanas, paraugprakses apmaiņas un sadarbības starp Eiropas pilsētām atbalstīšanā. Īpaša uzmanība būtu jāpievērš mazām un vidējām pilsētām, kas ir būtiska Eiropas teritoriālās struktūras daļa, bet kurām bieži vien ir mazākas administratīvās un finansiālās spējas. Šajā kontekstā pilsētu tīklu un kopīgu projektu veicināšana var atvieglot piekļuvi Eiropas fondiem un stiprināt teritoriālo sadarbību.

Visbeidzot, ziņojums atkārtoti uzsver, ka turpmākajā kohēzijas politikā un daudzgadu finanšu shēmā 2028.–2034. gadam būs jānodrošina pienācīgi resursi urbānajai dimensijai. Kohēzijas politika joprojām ir galvenais Eiropas investīciju instruments pilsētu atbalstam, un tai ir jāsaglabā spēcīga teritoriālā dimensija, kas spēj reaģēt uz reģionu īpašajām situācijām un vajadzībām.

Šajā kontekstā Komisijas priekšlikums ir svarīgs sākumpunkts, bet urbānā dimensija būs vēl vairāk jāstiprina turpmākajos Eiropas finanšu instrumentos. Jo īpaši tas pasvītro, ka ir jānodrošina pienācīgu līdzekļu iezīmēšana pilsētām arī saistībā ar turpmākajiem valstu un reģionu partnerības plāniem un ES mehānismu, izvairoties no tā, ka jaunās finanšu arhitektūras nodrošinātā elastība samazina investīcijas pilsētu attīstībā.

Tāpēc ziņojums aicina dalībvalstis izrādīt lielāku vērienu pilsētpolitikai paredzēto resursu piešķiršanā, atzīstot pilsētu stratēģisko lomu sociālajā kohēzijā, Eiropas konkurētspējā un inovācijā.

Un, visbeidzot, ir ļoti svarīgi vienkāršot piekļuvi Eiropas fondiem, samazinot sadrumstalotību un finanšu instrumentu pārklāšanos, lai vietējās pašvaldības, jo īpaši mazās un vidējās pilsētas, varētu efektīvāk izmantot pieejamās iespējas.